

בג"ץ 2205/21

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדקדחוף

1. ד"ר הרווה זליגמן מ.ז. 000000000

2. חיים יטיב מ.ז. 000000000

הר עמשא, 9040300
טל : 0546253858 דוא"ל : haim@nakim.orgהעותרים

- נ ג ד -

1. שר הבריאות
2. מנכ"ל משרד הבריאות
3. היועץ המשפטי במשרד הבריאות
4. ראש הממשלה
5. היועץ המשפטי לממשלה
6. הוועדה לבדיקת הטעיית הציבור במשרד הבריאות
7. חבר הצוות לטיפול במגפות של משרד הבריאות ראש קבינט המומחים הלאומי המייעץ למערך מגן ישראל ולממשלה וראש צוות מחקר, ד"ר רן בליצר
ע"י פרקליטות המדינה
רחוב צאלח א-דין 29, ירושלים
טל : 026466590, 026466686, פקס : 026467011

המשיביםבקשה דחופה לפסילת שופטת
מטעם העותר 2

1. כב' השופטת וילנר מתבקשת לפסול את עצמה מלדון בתיק זה בגין חשש ממשי כי דעתה נעולה וחשש ממשי למשוא פנים ופגיעה במראית פני הצדק, הכל מהנימוקים המפורטים כאן כדלקמן,
2. ביום 30.3.2021 הוגשה עתירה זו לבג"ץ על ידי העותרים בה הם מבקשים צו על תנאי וצו ארעי מפאת חומרת העובדות המתוארות בעתירה בין היתר בסוגיית התמותה הנגרמת על ידי הטיפול הגנטי של פייזר בסמוך למתן מנות ה-"חיסון" נגד קורונה והחלשה חמורה של המערכת החיסונית.
3. מפאת קוצר הזמן, דחיפות הענין, היקף הנשאים והיותם עדיין לא מיוצגים העותרים לא הגישו בקשה למתן צו ביניים אלא בקשה למתן צו ארעי בלבד לשמר את המצב הקיים עד לקביעת דיון וקבלת תגובת המשיבים בנדון.
4. כב' השופטת וילנר נמנעה מלתת החלטה לבקשה לצו ארעי במשך ימים ארוכים, הגם שמדובר בבריאות הציבור ובכך מנעה מהעותרים אפשרויות בהגשת הליכים חלופים בנדון.
5. יש בהתנהלותה של כב' השופטת וילנר משום נקיטת צד ברורה נגד עתירתם של העותרים בכללותה ונגד סעד זמני כלשהו בשעה שכבודה התייחסה לסוגיות פחותות משקל בהחלטותיה מיום 29-30.3.21 כדוגמת אלו המצ"ב כנספח א' ו-ב'.
6. בהחלטה שניתנה בתיק בג"ץ 2199/21 (נספח א') ניתן לראות את ההתייחסות המהירה של כבודה לסוגיית ההתנגדות להענקת פרס ישראל לשנת תשפ"א בתחום חקר מדעי המחשב בגין בקשת שר החינוך שלא להעניק לפרופ' עוזד גולדרייך ממכון ויצמן את הפרס בנימוק כי הוא חתום על פנייה לפרלמנט הגרמני לבטל את ההכרה בתנועת החרם על ישראל BDS - כתנועה אנטישמית, כך על פי פרסום בחדשות ב-כאן מיום 30.3.21. <https://www.kan.org.il/item/?itemId=103006>.
7. עם כל הכבוד הראוי לסוגיה זו, חשיבותה לכלל הציבור בישראל פחותה לאין שיעור מאשר בריאותו ומאשר בריאות ילדיו בשעה שמנכ"ל פייזר מצהיר בראש חוצות כי מדינת ישראל הפכה למעבדת הניסוי של העולם, כמתועד בסעיף 35 של העתירה. ובשעה שהעותרים מוכיחים כי הטיפול הגנטי של

פייזר הורג בעשרות מונים ממה שהוא מגן מקורונה ומביאים חוות דעת של מומחים המעידים על הסכנות החמורות הצפויות ל-"מתחסנים". מכאן שבאופן ברור שאין זה מפאת העומס המוטל על כבוד בית המשפט המחייבו לעסוק בסעדים זמנים עדיפים בדחיפותם הציבורית שלא ניתנה החלטה לבקשת צו ארעי של העותרים.

8. אם לא די בכך ניתן גם לעיין בהחלטה של כבודה מיום 29.3.2021 בתיק בג"ץ 2194/21 (נספח ב')

מוחמד מופלח דרויש נגד בית הדין לעבודה כמצוטט **"לא ראיתי ליתן צו ביניים בין היתר לנוכח**

השיהוי הכבד שנפל בהגשת העתירה". כאשר החלטה זו הינה החלטה יחידה בתיק, קרי עינינו רואות שבמקרה זה של איש אחד הדין בעניני עבודתו, חשובים ככל שיהיו, לא רק שכבודה נתנה החלטה בו ביום אלא שהיא גם נימקה את החלטתה לדחיית הסעד הזמני, לא זו גם זו שהנימוק היה השיהוי הכבד בהגשת העתירה קרי שעל אף חוסר דחיפותה כבודה דנה בסעד הזמני בו ביום הגשת העתירה.

9. אך תוך פגיעה במראית פני הצדק לא כך פעלה כבודה בעתירה **ציבורית** דנא של העותרים. בגין כך העותר 2 נאלץ להגיש בקשה דחופה למתן החלטה המציינת טענה בסיסית זו כי כבודה מונעת מהעותרים אפשרויות בהגשת הליכים חלופים בנדון, כדי שתינתן החלטה בבקשה למתן צו ארעי.

10. תוך שעתיים מהקלדת הבקשה למתן החלטה במערכת, יצאה החלטה בכתב ידה של כבי' השופטת וילנר בזה הלשון: **"לא ראיתי ליתן צו ביניים או צו ארעי כלשהו"**

11. **הכיצד עוד בטרם הוגשה בקשה לצו ביניים כבי' השופטת וילנר כבר פסלה אותה מראש?** הדבר מעיד באופן חד משמעי כי דעתה של כבי' השופטת וילנר נעולה בתיק זה והוספת המילה **"כלשהו"** גם היא מחזקת את תחושת הקורא של פגיעה בעקרון **מראית פני הצדק** וכי אין ולא ינתן שום סעד זמני בעתירה זו ע"י כבוד השופטת ולא משנה מה יטען על ידי העותרים.

12. החלטה גורפת זו לוקה בחוסר סבירות קיצוני בהתחשב בחומרת העובדות המובאות בעתירה. יש לשער כי סגנון גורף ומבטל זה בא לחפות על העדר הבסיס העובדתי עליו נשענת החלטה זו בהתחשב בחוות הדעת שהובאו בעתירה ובסדרת הנימוקים המובוססים ביותר שהובאו בה.

13. השופטת ד' אבניאלי מבית המשפט המחוזי פסלה את עצמה על פחות מכך בתיק בה"פ 52851-07-14 על כך שפלטתה במהלך דיון **"זה לא יקרה"**, כבוד הנשיאה אישרה את פסילתה בערעור ע"א 9837/16 כמצוטט **"לאחר עיון החלטתי שלא להתערב בהחלטת השופטת ד' אבניאלי לפסול עצמה אכן, לא הוברר עד תום מהו הנוסח המדויק שנאמר על ידי השופטת ואולם, בין אם נאמר "זה לא יקרה", ובין אם נאמר "זה לא יקרה, בי יש פה שלושה הסכמים"**, **דומה כי הדברים לפחות עשויים להתפרש כקביעה נחרצת."**

14. עם כל הכבוד הראוי, גם אם כבי' השופטת וילנר סבורה כי דין העתירה להידחות על הסף מסיבות פרוצדורליות השמורות עימה, אין בסמכותה להחליט על כך לבדה, יש צורך לשם כך בהחלטת הרכב תלתא ולכן היה מחובתה לתת החלטה לבקשה לסעד ארעי ללא דיחוי.

15. נדמה כי יפים הם במקרה של העתירה דנא דבריו של כבי' השופט ברנזון כי על בית המשפט **"לגלות גמישות נאותה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה, מאשר לשמור על פורמליות ועל סדרים נוקשים, העלולים לעתים להיות לרועץ לעשיית משפט צדק"** (ע"א 263/65 יעקב שרייטר נ' "חלץ" בע"מ, פ"ד כ(1) 178, 183

16. ואכן כך נהג בית משפט נכבד זה בעתירה בג"ץ 1374/11 בה ניהל המבקש הליך כמזכיר וועד מקומי הר עמשא, בקובעו בפסק דינו **"לאחר שמיעת הערות בית המשפט ובעקבות פסק הדין שניתן בבג"ץ 3006/10 צמצם מייצג העותר את העתירה הנוכחית לשאלת אמצעי הייצור"**. וכך בסיוע בית משפט נכבד זה אשר לא דחה את העתירה בגין ריבוי נושאים ואפשר לעותרים להתמקד בסוגיה אחת, נשתמרו נכסיו החקלאים של האגודה, התקבלו עשרות חברים באגודה קיבוץ הר עמשא והישוב הפך לישוב משגשג תוך שמירה על נכסיו החקלאים מאז ועד היום.

17. וכן כך פעל בית משפט נכבד זה במקרה של איש יחיד בתיק בג"ץ 1861/20 **אוחנה נגד אגודה שיתופית הר עמשא** בו נתן כבי' השופט סולברג לעותר אוחנה הזדמנות נוספת להגיע להבנות עם המשיבים כמצוטט בפסק הדין **"על פני הדברים, יש טעמים טובים לדחיית העתירה הנ על הסף, הנ לגופה. יחד עם זאת, בעיקר על רקע האמור בבקשה מיום 7.10.2020 לצירוף מסמך, דומה כי יש מקום להידרש שוב לטענות העותר..."** זאת בעקבות מכתב של המבקש הח"מ שנשלח לבית משפט נכבד זה.

18. על כמה וכמה במקרה זה בו העותרים פועלים ללא אינטרס אישי או כספי כלשהו. העתירה מעלה סוגיות הרת אסון למדינת ישראל כולה שעל בית משפט נכבד זה לסייע ככל שניתן בבירור האמת

ובמניעת אסון אפשרי. אך בהיפוכא פעלה כבודה במקרה זה, בעיכוב החלטתה מספר ימים ובמתן החלטה בלתי מנומקת וגורפת היא פגעה באופן תמוה וחמור בסיכויי עתירה ציבורית זו להתברר.

19. והרי כי הוגשה עוד בטרם הגשת הבקשה למתן החלטה, בקשה לצירוף מסמך מהותי, אשר הינו הפניה המוקדמת השניה של העותר 2 למשיבים. מסמך זה מחזק את טענות העותרים על מיצוי הליכים בטרם הגשת העתירה ומאיינים טענה אפשרית של אי מיצוי הליכים עליה היתה יכולה להתבסס כבודה. בנוסף הוגשה בקשה לתיקון הסעד העיקרי אשר גם היא מאיינת טענה על ריבוי נושאים עליה היתה יכולה להתבסס כבודה לטעון דחיה על הסף. כאשר שתי בקשות אלה לא צורפו לבקשה למתן החלטה מפאת ליקוי חמור במזכירות בית המשפט העליון הנכבד, עליו כבר פנה המבקש לגורמים המוסמכים שיתוקנו ליקויים חמורים אלה. נדגיש כי בגין התקלה האמורה שתי הבקשות הוקלדו במערכת כשעה אחרי מתן החלטה של כבודה וטרם ניתנו בהן החלטה.

20. בנוסף עם כל הכבוד הראוי, בקשה בכגון דא של צו ביניים באם היתה מוגשת, דבר שלא קרה כלל, לאור השלכתה על כלל הציבור בישראל וילדיו, סביר להניח כי לא היתה יכולה להידחות באופן גורף שזוהי ללא דיון וזה היה צריך להיעשות על ידי הרכב ובאופן מנומק ולא על דעתה היחידה והלא מנומקת של כב' השופטת וילנר. אין זה סביר כי כב' השופטת וילנר תחסום לבדה את שערי הצדק לסעד זמני בסוגיית הרת השלכות זו על בריאות הציבור בפני העותרים והציבור שטרם קיבל את הטיפול הגנטי הניסיוני, המצפים לתשובות מהמשיבים על האמור בעתירה.

21. בנוסף במקרה שזוהי בו עסקינן בבריאות הציבור אין זה ראוי כי כב' השופטת וילנר לא נימקה אף לא במעט את החלטתה, להבדיל מפניות אחרות פחותות בחשיבותן/דחיפותן כפי שהובהר לעיל(נספח ב'), ובכך מונעת מהעותרים לתקן את הדורש תיקון ולאפשר קבלת סעד כראוי.

22. עסקינן בעתירה ציבורית בגין פרסומי יעילות כוזבים של משרד הבריאות ומסע שיווק אגרסיווי ושקרי לטובת הטיפול הגנטי הניסיוני של חברת פיזר, הגורם לפילוג חמור באוכלוסיה בין "המתחסנים" למכונים באופן מבוזה "סרבני חיסון" המנוודים והזוכים להשתלחויות חסרות רסן כנגדם בתקשורת ועל ידי המשיבים. שופטי בית המשפט העליון בעמם הם יושבים וגם מסביבם או הם עצמם "מתחסנים" לכן גם להם קשה להישאר אובייקטיביים במצב שכגון דא, והדבר מעלה חשש נוסף לנעילת דעתה של כבודה בגין סוב-יודיצה או מסיבות אישיות עוד בטרם ירדה לעומקן של טענות העותרים.

23. מכל האומר עולה כי דעתה של כב' השופטת וילנר נעולה וכן ישנו חשש ממשי למשוא פנים ופגיעה במרעית פני הצדק דבר שאינו מאפשר לה לדון בטענות העותרים בלב פתוח ובנפש חפצה.

24. יפים הם דבריו של כבוד המשנה לנשיאה א.ריבלין בתיק ע"א 9391/11 אשר פסל את כב' השופט ר' וינוגרד

ההנחה כי חרף קיומה של עמדה לכאורית נותר בדרך-כלל שופט פתוח לשנות את דעתו בהתאם לטיב הראיות והטיעונים, היא הנחה המבוססת כאמור על ניסיון החיים ועל מקצועיותם של השופטים היושבים בדין. לא בנקל ניתן לסתור אותה – וקל וחומר שכך במקרה כמו זה, שבו הכול תמימי דעים כי עמדתו של בית משפט השלום – עמדה מקצועית היא, המבוססת על התיק שלפניו בלבד ואינה נגועה בכל שיקול זר או ניגוד עניינים.

8. עם זאת, ישנם מקרים שבהם לא ניתן עוד לראות בהתבטאות מסוימת כמשקפת עמדה לכאורית בלבד וקיים חשש, ברמת ההסתברות הנדרשת, כי עמדה זו היא גם עמדתו הסופית של השופט היושב בדין. אף אם עמדה זו היא עמדה משפטית המבוססת על חומר הראיות, אין זה ראוי כי היא תהא סופית ומגובשת בטרם נסתיים ההליך (וראו בהרחבה: מרזל, בעמ' 135-139). במאמר מוסגר יוער, כי גם אם עמדתו של השופט היושב בדין אינה נחרצת, ככלל ראוי שינהג משנה זהירות באופן ניסוחה, על-מנת שלא תיפגע גם מראית פני הצדק

ובהמשך

במקרה שלפנינו סבור אני כי קיים חשש אובייקטיבי של ממש כי עמדתו של בית משפט השלום נתגבשה באופן נחרץ, וזאת עקב הצטברות של מספר גורמים.

25. וכך הוא במקרה שלפנינו הצטברות של מספר גורמים. ההצטברות של עיכוב החלטה למרות מהותה וחשיבותה של העתירה לעומת תיקים אחרים שכן נידונו בהם סעדים זמנים ללא דיחוי באותו זמן, ההכללה בהחלטה האמורה של צו ביניים שטרם הוגש כלל, והוספת המילה **בלשהו**, כל אלה מצטברים לחשש אובייקטיבי של ממש כי עמדתה של כבודה התגבשה הן לגבי הסעדים הזמנים והן לגבי מהות ההליך עצמו.

26. לאור האמור כב' השופטת וילנר מתבקשת לפסול את עצמה מלדון בעתירה זו.
27. תגובת המעורבים היא כדלקמן: העותר 1 אינו מתנגד לבקשה.
28. ההודעה נמסרה לפרקליט התורן ביום 4.4.21 בשעה 8.31, טרם התקבלה התיחסות המשיבים.
29. מבוקש פטור מהגשת תצהיר בבקשה זו הן היותה מתבססת על עובדות הידועות לכבודה והן מהסיבות המפורטות בסעיף 4 של העתירה.

היום 3.4.21, (אישור מסירה, עודכן ביום 4.4.21 שעה 9.00)

העותר 2 - המבקש

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2199/21

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

העותרת: ועדת השופטים להענקת פרס ישראל לשנת תשפ"א בתחום חקר מדעי המחשב

נ ג ד

המשיבים: 1. שר החינוך
2. הממונה על פרס ישראל, משרד החינוך
3. יועץ השר לעניין פרס ישראל
4. היועץ המשפטי לממשלה
5. פלוני

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותרת: עו"ד גלעד ברנע

החלטה

העתירה תיקבע לדיון לפני הרכב ביום 5.4.2021.

המשיבים יגישו עד ליום 1.4.2021 בשעה 12:00 את תגובתם המקדמית לעתירה, וכן תגובה לבקשה להטלת חיסיון כמבוקש בעתירה.

המשיבים יודיעו בתגובתם המקדמית אם לנוכח דחיפות העניין, הם מסכימים כי בית משפט זה ידון בעתירה כאילו ניתן צו על תנאי, והתגובה המקדמית תחשב לתצהיר תשובה מטעם המשיבים.

בשלב זה, ניתן צו ארעי לחיסיון כל פרטי העתירה, לרבות זהות חברי העותרת, נימוקי החלטתה הנדונה ושמו של המשיב 5.

ניתנה היום, י"ז בניסן התשפ"א (30.3.2021).

ש ו פ ט ת

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2194/21

לפני: כבוד השופטת יי וילנר

העותר: מוחמד מופלח דרויש

נגד

- המשיבים:
1. בית הדין הארצי לעבודה
 2. עורכי דין לקידום מנהל תקין
 3. מדינת ישראל- משרד הפנים
 4. המועצה המקומית פרדיס

בקשה למתן צו ביניים

בשם העותר: עו"ד ארחיבי ראפת

החלטה

לא ראיתי ליתן צו ביניים, בין היתר לנוכח השיהוי הכבד שנפל בהגשת העתירה.

ניתנה היום, ט"ז בניסן התשפ"א (29.3.2021).

שופטת